

TORONTO, ONT., CAN.

Olin vallan höimistä kun sain Toverittaren maaliskuun 21 päivän numeron ja näin siitä, ettei kukaan ollut maininnut mitään naisten päivän vietostamme täällä Torontossa, vaikka minä sitä odotin. Niin ajattelin, että jos minä siitä jotain ilmoittaisin, jottei Toverittaren lukijat meitä kovin raskaasti tuomitsisi nahjusmaisuudesta. Valikka kyllä melkein sen ansaitsemme syystä siitä, kun ei juuri koskaan näy minkäänlaisia kyntästä pitkäkunnaltamme niin sanotusta yhteistoiminnasta.

No niin, siitä naisten päivästä minun pitikin puhua, jota vietimme 12 p. maalisk. Siis parempi myöhään kuin ei koskaan, sanotaan sananlaskussakin. Ja olihan sitä yleisöäkin saapunut haalimme melkein täyteen sinä iltana. Ohjelmaa oli koko joukko ja melkein kaikki naisilla, runoja, lauluja j.n.e., vaan puheenpitäjää ei meidän naisten keskuudesta tahdo löytää vaikka neulan kanssa etsisi. Aina täydymme hommata puhujaksi mies, vaikka kivennavalla. Puhujana meillä tällä kerralla esiintyi tov. J. Latva. Hänellä näyttääkin olevan taipumusta puhujan toimeen jonkun verran. Näytöskappale "Laululintu" näyteltiin samassa tilaisuudessa. Ohjelmaa kesti koko illan ja aina väliajoilla Toverittaren asiointijat olivat ahkeria tilauksia ottaessa, joita ei ollutkaan vallan vaikea saada. Siis vihdoin siskot hyvät olette ymmärtäneet sen, mikä teidän tehtävänne on. Seuramalla alkanne socialistisia lehtiä, opitte vähitellen ymmärtämään asemanne oikeassa valossa ja yhtenä näistä lehdistä kehotan tilaamaan ja lukemaan Toveritarta. Luulempa että se melkein jokaista tyydyttää, ainakin nykyasussa, joka vaan hiukankin lukemista kaipaa ja itseänsä tahoo kehittää niin henkisesti kuin myöskin ruumiillisesti. Onhan siinä kodin osasto, josta saa ruumiinsa yöpito-oppia ja artikkelikirjotuksista saa henkistä ravintoa. Jos vaan ei henkilö ole ihan sellainen kuin oli eräs rouvashenkilö, jonka tapasin haalimme yläkerrassa. Tapani mukaan kaupassin hänelle Toveritarta, niin hän vastasi, että hän ei lue mitään sanomalehtiä, johon minä puolestani koetin selittää Toverittaren sisällön kelvottomuutta, niin hän sanoi, että hän ei kaipaa mitään tietoa. Tähän en voinut muuta kuin huudahtaa: "Halleijaa!" Ompa mukava että kahdenkymmenennen vuosisadan naisissa on vielä näin tyytyväisiä oloita, jotka eivät kaipaa yhtään mitään vaan kurnuttavat tyytyväisinä kuin sammakot kuopissaan ja uskottelevat itselleen että heillä on kaikkea mitä tarvitsevat. Ei sisköt hyvät! Asiat eivät ole lähimainintaan niinkuin pitäisi olla. Ottakapas hiukan kiinni järjen päästä ja pysähtykää hetkeksi ajattelemaan, niin huomaaatte että meillä puuttuu niin äärettömän paljon. Meillä puuttuu ensiksikin tietoisuutta ja niinkään kun ne bukedumme tiedottomien joutokoon, niin kauan emme myöskään osaa vaatiakaan vallasluokalta osaamme. Sanon vielä kerran, että itsensä tietoisuuteen kohottamisessa täytyy lukea etupäässä socialistisia kirjoja ja sanomalehtiä oikein ajatuksen kanssa. Siis se on yksi tärkein puoli asiassa, että aina ajattelee mitä lukee ja aina harkitsee sen, onko tästä tai tuosta minulle mitään oppimista. Onhan siten kieltämättömän tosiasia se, että esim. tuoria ihmisiä ei tahdo saada millään lukemaan muuta kuin romaania ja etupäässä sellaisia, joissa puhutaan paljon rakkaudesta, tuulentuista ja ilmalinnoista sekä kalpenlaisista hölynpölystä utukuvista, vaan joissa elämän todellisuus kokonaan syrjäytetään. Tiedän sen hyvin itsestäni, ei minun sitä tarvitse muilta kysyä, Olin kova romaaniin ihailija ennen nuorena, mutta vähitellen se alkoi selviämään itselukellekin, että niistä ei ole juuri sanottavampaa hyötyä kuin se että näkö himmenee ja järki tummenee ja vihdoin viimein ei ole jällellä kuin tyhjä nolla, jonka kanssa sitten täytyy lähteä taivaltamaan kohti tummatonta tulevaisuutta, olokooppa se sitten tulkaa kirjava.

Siis lopuksi sanon vielä kerran, että oikoon sotahuutomme se, että Toveritar tulemaan jokaiselle naiselle

le niin täällä Torontossa kuin myöskin muualla. Sitte autamme itseämme sen päämäärän saavuttamiseen jota kohden olemme kulkemassa. Siis lämpimät terveiset Toverittaren laajalle lukijakunnalle ja erittäinkin Selma-tädille.

Toveruudella, AINA PELANDER.

DETROIT, MICH.

Keväinen tervehdykseni Toverittaren laajalle lukijakunnalle ja sen kannattajajoukkoille. Vielä sitä täälläkin eletään. Joukkomme suurenee päivä päivältä. Joka kokouksessa liittyy uusia jäseniä joukottain. Tervetulleeksi rintamaan, sillä mitä suurempi joukko meitä yhteen liittyy sitä paremmin ja voimakkaammin voimme toimia yhteisen työn eteen.

Osaotomme vietti naisten päivän iltana myöskin viime kuun ajalla onnistuneesti ohjelman suorituksen y. m. puolesta. Esittäjinä esiintyivät naiset, voipi sanoa, hyvin yli toivaiten. Ohjelmassa oli m.m. kappale 3 kuvaelmaa, puhe, runo, yksinlaulu y. m. Yleisöäkin oli koko paljon josta lausumme kiitoksen, että yleisö alkoi panemaan niinkin suurta arvoa naisten toiminnalle, että keräytyivät suurina joukkoina toimeenpanemaamme iltamiin.

Agitatoritoimikunta myöskin toimi iltana kaksi viikkoa sitten Työmies lehdessä hyväksi, antamalla jokaiselle sisänpääsytiketin mukana Työmies lehdessä kuukaudeksi. Muistetaanpa myöskin uudistaa jatkuvasti Työmieslehdessä tilaus, sillä onhan se äänenkannattajamme ja näytetään itäläisille, että toimittain sitä täälläkin lehtemme hyväksi.

Ja sitte Toveritar-lehden suhteen haluaisin toivoa, että jokainen Toverittaren lukija hankkisi edes yhden uuden tilauksen tuttaviltaan ja vaikka useammankin, sitä parempi. Sen voisi jokainen tehdä, kun vähänkin vain koittaisi esittää Toverittaren sisältöä ja sen merkitystä naisten lehtenä.

Osaotossamme toimii nykyään lauluseurakin toveri A. Levosen johdolla, johonka toivoisimme paljon uusia laulajia nais- ja miesääniä. Harjoitukset ovat joka torstai-iltana klo 8 ja joka sunnuntai-iltapäivä klo 2-5. Uudet laulajat olisivat tervetulleita ja harjoituksissa käynyt pitäisi olla täsmällistä joka kerta. Silloin vasta siitä jotakin tulee.

Voimisteluseura on ehkä ottanut leposaannon taas ensi syksyyn koska harjoituksia ei näy olevan enää ollenkaan. Missä on syy? Näytelmäseuramme on alkanut toimimaan innokkaasti. On tullut paljon uusia innokkaita jäseniä. Kappaleita on esitetty joka lauantai ja esitellään yhä edelleen. Ensimmäinen suuri kappale on esitettävissä 29 p. t. k. "Hevosparin". Silloin sitä taas joukolla täytämme haalin aivan täyteen niinkuin aina, tavallisesti ennenkin, kun suuria kappaleita on ollut.

Ahah, olin kokonaan unohtaa sen pääasian? No ne suuret myyjäiset, jotka ompeluseura panee toimeen haalirakennusrahastou hyväksi tämän kuun 22 p. Ohjelma tulee olemaan hauska, pieni kappale, puhe, runo, yksinlaulu, kupletti y.m. jota en tässä sano, vaan jokainen saa nähdä, kun tulee haalille ilse katsomaan. Kai me jokainen osaamme panna arvoa myyjäisille. Ainakin meidän mestoverimme, koettakapas kunnostaa itsenään taas nytkin niinkuin ennenkin, olette tehneet myyjäisissä ja näyttökä, että te ostate kiivan myyjäisilppuja, sillä me naiset olemme hiiki hatussa hyöritty valmistaisissa suurilla ja komeilla käsityöillä toivossa, että myyjäisemme tulevat tarkoitustaan vastaavaksi. Tanssiakin tulee olemaan runsaanlaisesti hyvän soittokuntamme säestyksellä, että kelpaa pyörähdellä.

Vappujuhla, osaotomme viettä myöskin, vaan ilmoitus siitä tuonnempaan. Hauskaa kevättä kaikille, jotka vaan Toveritarta tarkastavat ja lukevat.

H. Jalovaara.

Kokemukseni lastenkasvatuksessa

Joku aika sitten oli Toverittarensa kirjoitus: "Katsauksia kasvatusalalta". Siinä oli eräässä kohdassa kehoitus, että äidit kirjoittaisivat siitä miten kukin heistä kasvattaa lapsensa.

Ensiksi minun täytyy kysyä millä ikäkaudella on lasta ruvettava kehittämään henkisesti, sillä siinä kirjoituksessa mainittiin jotain sosialistisesta lasten kirjallisuudesta. Minun ajatukseni mukaan, ei kirjallisuudella voi lasta ruveta ohjaamaan ennenkuin lapsi voi lukea, ja onko siis lapsen henkinen kehitys jätettävä sikseen siihen asti kunnes hän voi lukea sosialistista kirjallisuutta?

Minäpa sanon nyt tässä miten minä olen lapsiani kasvattanut. Niitä on useampia, joten olen koettanut kahdenkiloista kasvatustapaa. Vanhimpia lapsia (vanhin on 7 vuotias) olen kasvattanut kovalla sanalla, ei viitsalla, ja nuorinta, joka on nyt kolmen vuoden, olen kasvattanut heilydellä ja pehmeällä sanalla ilman viitsaa. Tulokset ovat erilaiset (kai se on kasvatuksen tulos). Vanhemmat lapset ovat tottelevaisia ja almielisiä, mutta nuorin on herra talossa. Hänen oikunsa ja halunsa pitää täyttää niin isän kuin sisaren ja veljenkin äidistä puhumattakaan.

Minun mielestäni se on huono tapo, että antaa lapselle jotain, jonka on häneltä ensin kieltänyt, ja käskää kaikkien muidenkin tekemään kaikkea mitä lapsi tahtoo. Sen menettelyn turmiollisuuden olen nähnyt tässä nuorimmassa lapsessani. Sillä on oikullinen luonto, aivan toisenlainen kuin toisilla lapsillani.

Nyt olen alkonut koettaa kolmatta, vielä erilaista kasvatustapaa vanhimman poikani suhteen, mutta kysyn ensin teiltä te koeneet äidit, oisiko se oikea tapo?

Minä olen alkonut oikein aika tavalla ruveta käyttämään pimeää viitsaa, joka on hyvä sisun kasvattaja. Mielestäni on pojalla aivan liian helppo luonne. Sille ei saa puhua mitään asiaa, joka vähänkin loukkaa hänen mieltään. Hän itkee aina turhanpäiväisistä asioista. Jos ottaa viitsan, niin silloin hänelle tulee kova hätä ja hän ihan vapisee pelosta. Muuten hän on vilkas ja teräväoppinen poika.

Olen parina viikkona opettanut hänelle suomenkielen kirjaimia ja hän ne jo tahtaa itse lukea. Mutta nyt tulee hänelle aika, että pitää mennä vieraskieliseen kouluun ja pelkään, että siellä hän ei tule toimeen ollenkaan, jos ei hänelle kehity kovempi luonne.

Jos mahdollista, niin antakaa neuvoja minulle miten hänet saisi vähän mielmäisemmäksi. En mitenkään tahtoisi poikaa kurittaa lyömällä sillä hän on ruumiillisesti hyvin heikkorakenteinen, vaikka ei silti sairas ole. Isänsä tapaa sanoa, että Leo on tilut meille ilman papin lupaa ja vielä Suomen tehdaskaupungissa, ja että siitä syystä ei hän ole niin kehittynyt kuin toiset lapset.

Minä olen kuvien avulla opettanut lapsilleni mikä on kapitalisti ja mikä on työmies ja olen myöskin opettanut heille aivan pienenä sen mistä he ovat tulleet.

Tällainen on yleensä minun kasvatustapani. Antakaa te toisetkin tietää, mitä menettelytapoja olette käyttäneet ja minkälaiset tulokset olette saaneet, ettei aika kuluisi hukkaan huonossa lasten kasvatuksessa.

Mielestäni on huono tapo, että laudella lapsille rumia ja huonoja sanoja, jos eivät ne heti tottele ja se on myöskin hyljättävä tapa, että karjasta oikein kiukkuisesti lapselle jos lapsi jotain tekee, mitä emme sallisi sen tekevän. Siitä voi lapsi pelästyä ja joskus menettää tajuntansaakin.

Me vanhemmat olemme lastemme peilina, sillä lapset ottavat oppia meistä — kaikesta siitä mitä me puhumme ja miten me käyttäydymme. Ne ovat sellaisia pieniä matkijoita.

Minun lapseni ovt hyvin halukkaita toimittamaan kaikenlaisia pikkua askareita ja ovat aina valmiit täyttämään äidin käskyn. Se on vaan pahinta, että he aina haluaisivat tehdä juuri sitä samaa, mitä äiti milloinkin tekee ja se ei aina ole mahdollista.

Pyykkipäivinä olen aina antanut kullekin heistä astian, jossa saavat pestä omia sukkiensa ja vaantuitaan. Kas siitä he pitävät kun saavat auttaa äitiä.

Se mielestäni onkin oikein, että antaa lasten kohta pienestä oppia tekemään työtä oimintakeisesti.

Taitaa tätä nyt tässä olla jo liikaakin. Pian voi löytyä niitä niin rikkiviitsaita, jotka eivät ymmärrä mitä minä meinaan, kuten Vallaton ei voinut ymmärtää mitä tarkoittaa sana "haukkumakirjeet". Minä taas puolestani en ymmärtäisi kirjottaa sanaakaan vastaukseksi siihen, mihin hän käski äitien itse vastata.

Kysäsen vielä: onko tämän lehden lukijoissa ja myös tähän kirjoittajissa myöskin New Yorkin Uutisten lukijoita ja siihen kirjoittajia. Oli vaan Toverittarensa sama kirjoitus, jonka kerrottiin oleen New Yorkin Uutisten "nuorten pakinoissa". Sen oli joku äiti kirjoittanut.

Toverillisesti,

XITI.

Täällä lännellä on New Yorkin Uutinen kai hyvin harvinaisen otus, sillä en ole koko repalettä nähnyt kertaakaan täällä oiojallani. Minä en siis tiedä sanoa miten tuon kirjoituksen laita on. Mutta minusta vähän haaskahtaa sille, kuin olisi joku tahtonut alentaa Toverittaren arvoa kertomalla sellaista, että sen palstoilla märehdittään N. Y. Uutisten vanhoja puruja. Ei suinkaan liene niin surkeasti asiat, että jos joku haluaa Toverittarensa kirjoittaa, niin hänen täytyisi kopioida se N. Y. Uutisista? Ei suinkaan! Sille taas en mitään voi, jos N. Y. Uutisiin saksitetaan Toverittarensa, edes mainitsematta mistä se on saksitettu. — Selma-täti.

Uudelle ihmis-taimelle

Onnea pikku Pulmuselle
Isän ja Äidin kaivatulle!
Onnea Äidille hellivälle
Isälle paljoaottavalle!

Sä eläös vuosia monta
Iloksi Äidin ja Taaton,
huviksi toverien, sekä
hyödyksi "Uuden Ajan"
onnekkouden aaton!

Alma Aho.

Sosialistisia IVA-POSTI- KORTTEJA

Tilatkaa heti meiltä,
niin saatte ihan postivapaasti 25 sentillä
tusinan, osote:

TOVERI
Box 99, Astoria, Ore.

Tilaus 'Lasi-
ten Keväälle'
postiin nyt het-